

V neděli 22.9. se pro mě zastavilo auto spolužáků ze střední, hodil jsem kolo na střechu a hurá na Znojmo. V Pavlicích jsme nakoupili klobásy a buřtíky abychom nezahynuli hlady a v Bille ve Znojmě zbytek proviantu. V Šaldorfu jsme chtěli nabrat Burčák, ale v neděli už bylo všude zavřeno. Vnutili jsme se do jednoho sklípku, kde měli poslední vyšeptaný džbán, ale nakonec po družném hodinovém hovoru a ochutnávce jsme nakoupili několik petek dobrého vína. Po zabydlení na základně, kde mě všichni jednotně poslali spát samotného do největší tělocvičny, v které jsem měl příjemných 16 stupňů, jsme se vrhli na večeři.

Vytáhnul jsem dietní bílý jogurt, kluci zase menší raut, takže o mé životosprávě bylo rozhodnuto. Na duhý den (PO) ráno jsme se občerstvili u stánku Znovínu nad Havraníky několika skleničkami vína a pokračovali jsme do Rakouska na Rugenkreuz. Pracovně námi nazvaný jako Oppidum.

Odtud jsme dojeli do Šatova na oběd a zpátky do Havraníků, protože měl ještě přijet Milan. Při další ochutnávce klobás jsme se vsadili, jestli vůbec Milan dorazí, případně v kolik hodin. Vítěz Zeli měl na druhý den veškeré pití zadarmo. Milan kupodivu přijel na slíbený čas.

Ráno (ÚT) nastala údržba kol a slevování propíchlých duší a pak se vyrazilo na cestu podle nějakého šíleného plánu, který nakreslil Milanovi nějaký známý v hospodě v Praze.

Pokračovali jsme už na Havraníky. Při průjezdu Šábesu se udělalo ažúro, takže jsme se u stánku Znovínu zasekli. Večer jsme dali zase dietní kolo klobás a i buřtů, které nám bylo líto opéct. Další den (ST) byl vyhrazen Mikulovu. Naházeli jsme ráno kola na korbu a hurá o kus dál. Začali jsme tradičně na náměstí burčákem od "babizny" a pokračovali na Faru. Opět jsme si dali zde ne zrovna levné speciality. Burčák jsme po minutí zavřených sklípků chytnuli až ve Věstonicích.

Jako předloni ho měl maník opět výborný. Oklikou jsme se vrátili do Mikulova, kde jsme povečeřeli, nakoupili zásoby burčáku a za tmy to mastili do Havraníků.

Druhý den (ČT) se jelo do Retzu přes oppidum. Mapu jsme měli jen v hlavě, proto jsme za oppidum hned zabloudili. Po zdolání šíleném krpálu v lese jsme zjistili, že jezdíme po nějakém běžeckém okruhu, který byl jediný dobře značen. Po hodině jsme se vrátili přesně tam, kde jsme blbě odbočili. Po dalších pěti kilometrech jsme se opět ocitnuli v nějaké slepé vinici, ale naštěstí byla vidět asfaltka tak jsme na ní přes drny najeli. Tímto zdržením jsme ztratili hezké počasí, jelikož se začalo zatahovat.

K tomu jsme ještě spravovali píchlou duši Hanse, takže v Retzu nás chytnul déšť a my ho jen projeli. Na hranicích se počasí umoudřilo, proto jsme kola otočili do Šatova na oběd. Tam nakonec dorazil z Havraníků i Ady, který moudře vtipnou zajíždku do Rakouska vynechal a tím přišel o jedinečnou story na běžecké trati. Po vycpání pupíků jsme jeli do sklípků za Šatovem. Jediným otevřený byl sklep navštívený minulý rok. Dostali jsme takové tuctové víno, burčák nebyl. Obsluhoval nás brácha majitele, který byl nějaký zamlklý. Zkoušel jsem ho popichovat, že by mohl přinést jiný patok, ale nakonec když přijel majitel, který si na nás rozpomenul, začaly chodit na stůl jiné várky. Ještě si k nám přisedl podle řečí světoběžník, který procestoval na kole celou Evropu a který když viděl, že je v dobré společnosti, tak se po vyřízení svých záležitostí ještě jednou k nám vrátil. Což byla jeho chyba, protože odjel naprak. Alespoň však zaplatil pár džbánek. Trochu jsem se s majitelem rozkecal, takže Hans se Zelím netrpělivě vyrazili napřed. My jsme v klidu dopili, zaplatili nějaké směšné pitné a skoro za tmy vyrazili do Havraníků. Zarostlou odbočku za viaduktem jsem si pamatoval, takže brzo jsme byli před Havraníky. Začalo pršet a byla už tma. Neosvětlení jsme se jistě Božím zázrakem nestali ozdobou přední masky nákladáků. Když jsme dojeli na základnu byla zamčená. Předvoj s klíči tu nebyl. Jak jsme zjistili mobilním dotazem kluci, byli prý na kafičku ve Znojmě. Myslel jsem si svoje, že odbočku za

viaduktem minuli a dojeli tak do Znojma, což se mi večer potvrdilo. Mokří jsme se přesunuli do hospody k babě [Jabba](#). Tak jsme pojmenovali nápadně podobnou hospodskou s postavičkou ze Star Wars. Hospoda byla plná a vytopená. Dal jsem se do řeči s nějakým dělníkem, který emigroval do Švýcar a pak Francie. Na to, že to byla "lopata" tak to nebyl žádný blb. Jeho kluk, sedící opodál maloval komiksy. Jelikož znal Karla Kryla, hovořili jsme chvíli o něm. Blížila se desátá -zavíračka a my byli nemilosrdně vyplonkováni Jabbou ven. Ještě se ve dveřích objevila banda turistů, ale bylo jim sděleno, že pivo tak do kelímků a ať si ho vypijou před hospodou. My jsme vzali pár petek "šedého", které bylo výborné a šli jsme na základnu, protože akorát dorazili kluci ze Znojma.

Předposlední den (PA) Morava Tour jsme jeli přes Popice do Šaldorfu.

V Popicích jsme si já dal výborné borůvkové knedlíky a po sešupu do Šaldorfu jsme si hned v prvním sklepě dali burčák. Měli jsme kliku, zrovna byl na vrcholu, takže jsme několik džbánek do sebe nalili. Opět nás dohnali turisté ubytovaní v Havraníkách, kteří nás pěšo celý den doháněli. Po družbě jsme si opodál dali svačino-večeři a mastili si to domů. Večer jsem ještě doběhnul k babě Jabbě pro petky vína abychom u karet nelekli žízni.

Ráno v (SO) byl opět krásný den. Po týdnu poustevničení na

cyklostezkách a u stánků s vínem, se situace na víkend prudce obrátila. Nastal na cestách stupeň číslo 4. S Milanem jsme se rozhodli, že pojedeme už tuhle sobotu 28.9. domů. Dopoledne jsme na kolech navštívili ještě otevření wellness centra na Kasárnách a odpoledne po natankování petek burčákem jsme jeli domů.

